

Standaard FCI nr 126 / 28. 11 . 2003 / F

Vertaling aangeboden door BSC

De Welsh Springer Spaniel

De Welsh Springer Spaniel

Het belangrijkste kenmerk van de Welsh is wel zijn zeer in het oog springende halflange vacht met de aantrekkelijke witte en rode kleur. Een ware blikvanger tussen andere jachthonden.

Het zijn middelgrote en gespierde honden. Ze zijn gebouwd op snelheid en uithoudingsvermogen. Er is nagenoeg geen verschil tussen het "jacht-type" en het "showtype".

Wat de werkeigenschappen betreft, is de Welsh Springer te vergelijken met de Engelse Springer.

Oorsprong

De Welsh vindt zijn oorsprong in **Groot - Brittannië**, met name in Wales. In de 19de eeuw werd er gefokt en gejaagd met voornamelijk wit - rode Springer Spaniel door de familie Williams in de Neath vallei. Deze heeft ervoor gezorgd dat de Welsh Springer in 1902 erkend werd door de British Kennel Club als aparte variëteit en tot die tijd werd dit eeuwenoude ras de " Welsh Cocker" genoemd.

De Welsh werd oorspronkelijk gefokt als hulp bij de jacht op waterwild.

Indeling FCI

Groep 8 : Wildapporteerhonden, opstoothonden van wild, waterhonden.
Sectie 2 : Opstoothonden van wild
Met bewijs van werk (werkboekje)

Sociale omgang

Welsh Springers zijn vrolijke, vriendelijke honden. Ze zijn ook ontzettend nieuwsgierig. Omdat ze zacht van aard zijn, zal een harde hand verkeerd uitpakken. Het zijn grote kindervrienden en ze zijn gek op stoeipartijen. De Welsh is ook gevoelig voor stemmingen; hij leeft als het ware mee met het gezin. Hij zal bezoek kwispelend begroeten. De Welsh is een echt gezelligheidsdier, een ideale huishond. De hond heeft wel dagelijks een flinke wandeling nodig en regelmatig een renpartij, anders kan hij een nerveuze, onwillige hond worden.

De standaard

Algemeen

Symmetrisch, compact, niet langbenig, duidelijk gebouwd op uithoudingsvermogen en zwaar werk. Snelle en actieve beweger die een overvloed aan energie en stuwkracht bezit.

Karakter

Zeer oud en voornaam ras van zuivere oorsprong. Sterk, vrolijk en zeer actief. Vriendelijke aard, zonder enige vorm van agressiviteit of nervositeit.

Eigenschappen

Het is bij uitstek een geschikte hond voor het opstoten van wild. Voor dit werk heeft men gewillige, intelligente en moedige honden nodig en in het algemeen voldoet de Welsh aan deze kwaliteiten.

Hoofd en schedel

De schedel is van middelmatige lengte, licht gewelfd met een uitgesproken stop, fijn besneden onder de ogen. De voorsnuit is van middelmatige lengte, recht en tamelijk vierkantig. De neus is vleeskleurig of donker en de neusgaten zijn zeer goed ontwikkeld.

Ogen

Hazelnootkleur of donkerbruin, middelgroot, noch vooruitstekend, noch uitzakkend. Geen bindvlies tonend.

Oren

Naar verhouding klein, steeds smaller wordend naar punt toe. Tamelijk laag aangezet en hangend langs de wangen. Enigzins de vorm van en druiveblad en weinig behaard.

Gebit

Sterke kaken met een volmaakt, regelmatig en volledig schaargebit, d.w.z. de boventanden vallen juist over de ondertanden en de tanden staan recht in de kaak.

Hals

Lang, gespierd, geen keelhuid en mooi gezet in schuinliggende schouders.

Voorhand

Voorbenen van middelmatige lengte, recht en stevige botten.

Acterhand

Moet sterk, gespierd, wijd en goed ontwikkeld zijn. Achterbenen met stevige botten. Kniegewricht wat hoekig, maar noch naar binnen, noch naar buiten draaiend.

Lichaam

Niet lang maar sterk en gespierd. De lengte van het lichaam moet in verhouding staan met de lengte van de benen. Diepe en goed ontwikkelde borst. Ribben goed gewelfd. Lenden gespierd en licht gebogen.

Voeten

Rond met dikke zolen. Stevig en op een kattevoet lijkend, niet te breed.

Staart

Laag aangezet, wordt nooit boven de ruglijn gedragen .
Vertoont een levendige beweging.
Niet - gecoupeerd en in proportie met de rest van het lichaam.

Gang - beweging

Vloeiend, krachtig, grote afstanden afleggend.
Vanuit de achterhand voortstuwend.

Vacht

Sluik of glad, zijdeachtig; dik, nooit krullend of gegolfd.

Kleur

Alleen dieprood en wit.

Gewicht en schofthoogte

Gewicht tussen 16 en 21 kg.

Schoft : reuen : 48 cm

teven : 46 cm

Fouten

Elke afwijking van bovenvermelde punten moet als fout beschouwd worden en de mate waarin de fout wordt toegekend moet in verhouding staan tot het geheel.

Opmerking

Reuen behoren voor het oog duidelijk twee waarneembare testikels te hebben, welke volledig in het scrotum zijn afgedaald.

Deze standaard geldt vanaf **april 2004**.